

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/287/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5302899993
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5302899993.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobkyne: Mgr. H. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXX/XX, V. X. Y., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdeho 17, Žilina, IČO: 36 436 640, proti žalovanému: Lesné spoločenstvo Kysučné, s.r.o., so sídlom Makov 121, IČO: 36 005 843, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, IČO: 36 866 849, o zaplatenie 1.327,76 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 8C/325/2002-299 zo dňa 2. novembra 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zostáva **n e d o t k n u t ý .**

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. Žalobu vo veci samej zamietol a vyslovil, že žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Viazaný právnym názorom vysloveným v uznesení Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/320/2008-114 zo dňa 30.1.2009 s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/58/1999 a Obdo 13/1998, podľa ktorých posúdenie právnej kvalifikácie patrí výlučne súdu, o jednotlivých podaniach žalobkyne samostatne nerozhodoval, nakoľko ich za zmenu žaloby nepovažoval a v rámci predbežného právneho názoru poučil strany, že predmetom sporu je žaloba žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia. Z LV č. XXXX, k.ú. H. je jednoznačne preukázané, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou na základe darovacej zmluvy V 2231/13 z 26.6.2013. Bolo nesporné, že od predchádzajúcej darovacej zmluvy medzi E. Z. a žalobkyňou, ktorá bola zavkladovaná pod V 1900/2000 (správne malo byť V 1901/2000 - poznámka krajského súdu) zo dňa 19.9.2000, žalobkyňa odstúpila na základe dohody o odstúpení zo dňa 20.6.2013. Táto dohoda bola uzatvorená len medzi darcom E. Z. a žalobkyňou a nebola uzavretá s tretím subjektom - žalovaným. Nesporné bolo aj to, že žalovaný žalobkyni za sporné časové obdobie nevyplatil žiadne podiely, nepredložil k tomu žiadne účtovné ani iné dôkazy.

3. V spornom časovom období od 1.1.2001 do 31.12.2001 žalobkyňa nebola vlastníčkou sporných spoluvlastníckych podielov. Vlastníctvo jej svedčí až na základe darovacej zmluvy V 2231/13 počnúc dňom vkladu od 26.6.2013. Preto na strane žalobkyne nie je daná aktívna legitímácia na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ako právne irelevantné vyhodnotil tvrdenia, že žalobkyni svedčilo k sporným

spoluvlastníckym podielom vlastnícke právo aj na základe zmluvy zo dňa 19.9.2000, pretože dohodou o odstúpení zo dňa 20.6.2013 žalobkyňa od tejto zmluvy odstúpila platným spôsobom. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 6C 648/2001 pod sp. zn. 6Cdo 157/2014 zo dňa 29.3.2016, v ktorom najvyšší súd konštatoval platnosť darovacej zmluvy zo dňa 19.9.2000, z čoho možno vyvodíť, že od platne uzavretej zmluvy možno odstúpiť. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, a preto darovacia zmluva zo dňa 19.9.2000 sa zrušila od začiatku, teda ku dňu 19.9.2000. Zrušením zmluvy zanikli všetky práva a povinnosti zmluvných strán z tejto zmluvy aj právny titul, na základe ktorého zmluva bola uzavretá. Na základe darovacej zmluvy zo dňa 19.9.2000 nie je daná aktívna legitímácia žalobkyne k vydaniu bezdôvodného obohatenia za sporné časové obdobie. Pokiaľ si v dohode o odstúpení od zmluvy zmluvné strany dohodli, že úžitky z nehnuteľností ku dňu odstúpenia 20.6.2013 patria žalobkyňi, čím je daná jej aktívna legitímácia na vymáhanie úžitkov, opätovne poukázal, že odstúpením od zmluvy sa zmluva zruší od počiatku v rozsahu všetkých práv a povinností medzi zmluvnými stranami a zaniká aj titul nadobudnutia vlastníckeho práva. Tak darovacia zmluva ako aj dohoda o odstúpení od darovacej zmluvy je právny vzťah medzi darcom a obdarovaným a nemôže ani jeden z uvedených zmluvných vzťahov zaväzovať tretí subjekt. Ustanovenie § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka v časti: „...ak nie je účastníkmi dohodnuté inak.“, sa vzťahuje k časovému momentu odstúpenia od zmluvy vzhľadom ku gramatickému výkladu a nemôže sa vzťahovať na obsahové náležitosti vlastníckeho práva podľa § 123 Občianskeho zákonníka. Odstúpením od zmluvy sa obnovuje predchádzajúci vlastnícky stav a následný zápis vlastníckeho práva darcu E. Z. do katastra má len deklaratórny charakter. Práva a povinnosti vlastníka žalobkyňi podľa § 123 Občianskeho zákonníka vznikli až na základe novej darovacej zmluvy V 2231/13. Zánik práv a povinností z pôvodnej darovacej zmluvy ku dňu 19.9.2000 znamená, že ak na základe tejto zmluvy nebolo plnené, záväzok plniť odpadá. Ak bolo plnené, zmluvné strany sa medzi sebou môžu vypoariadať v rámci vypoariadania ako pri bezdôvodnom obohatení. Teda nie je vylúčené, aby E. Z. dal svojej dcére úžitky na základe predchádzajúcej darovacej zmluvy zo dňa 19.9.2000, pokiaľ sa tak dohodli na takomto vypoariadaní úžitkov z predchádzajúceho vlastníckeho vzťahu. Vo vzťahu k tretej osobe, teda k žalovanému, nevzniklo žalobkyňi právo na úžitky z predchádzajúceho vlastníckeho vzťahu. Žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná v spore na vymáhanie úžitkov, pretože jej nesvedčí vlastnícky vzťah k sporným spoluvlastníckym podielom za uvedené časové obdobie a nevzniklo jej právo na úžitky z predchádzajúceho vlastníckeho vzťahu na základe predchádzajúcej darovacej zmluvy z 19.9.2000. Na základe dojednania, že úžitky z nehnuteľností patria H. Z., sa môže úžitkov za sporné časové obdobie domáhať H. Z. od E. Z. ...

4. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

5. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa. Rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné, nakoľko vo svojom odôvodnení spomína darovaciu zmluvu V 1900/2000 zo dňa 19.9.2000, ktorá však bola uzatvorená medzi E. Z. a H. F.. Rozhodnutie považuje za nekonzistentné, keď vo svojom odôvodnení na jednej strane uvádza, že nemožno tretí subjekt zaväzovať a na druhej strane aj napriek tomu, že sa zmluva ruší od počiatku, ruší sa medzi stranami, nie však vo vzťahu k tretím osobám. Dôležitý je moment, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo a kedy mal žalovaný poukázať danému vlastníkovi určité platby. V roku 2001 vedel, že je vlastníčkou vedenou v katastri nehnuteľností, platby jej mal poukázať, čo však nespravil, a preto podala žalobu. Pokiaľ došlo o 10 rokov k odstúpeniu od zmluvy, aj pokiaľ by v nej nebolo ustanovenie o tom, že jej patria všetky úžitky do dňa odstúpenia platby, mal žalovaný v danom období poukázať žalobkyňi a po prípadnom odstúpení od zmluvy si ich E. Z. mohol vymáhať od žalobkyne, nie však naopak. Je toho názoru, že je aktívne legitimovaná v konaní aj s poukazom na aktuálny zápis na liste vlastníctva a ustanoveniam odstúpenia od darovacej zmluvy týkajúcich sa nároku na úžitky. Súd prvej inštancie sa nezaoberal žiadnym spôsobom titulom postúpenia pohľadávky. K tomuto postúpeniu došlo z opatrnosti, nakoľko pôvodný vlastník E. Z., neistý si vlastníckymi vzťahmi a v záujme predídenia zániku jeho nároku na zaplatenie príslušnej sumy za sporné obdobie, svoj nárok postúpil na jej osobu. Vzhľadom k tomu má za to, že rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené, a preto je nepreskúmateľné. V rozpore s názorom odvolacieho súdu sa nezaoberal postúpením pohľadávky a aj vzhľadom k tejto skutočnosti možno považovať záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie v tomto štádiu konania za predčasný. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že bude vyhovieť žalobe a prizná jej nárok na náhradu trov konania.

6. Žalovaný k odvolaniu žalobkyne uviedol, že je toho názoru, že táto nie je aktívne legitimovaná v danom spore. S poukazom na to, že žalobkyňa od darovacej zmluvy zo dňa 19.9.2000 odstúpila, táto nemôže predstavovať podklad, na základe ktorého sa môže domáhať práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko v súlade s tu uvedeným z aktuálneho pohľadu v tom čase ani vlastníčkou nebola. V rámci dohody o odstúpení od zmluvy dohoda o úžitkoch nie je možná, keď zákon jasne stanovuje, že odstúpením od zmluvy sa zmluva ruší od počiatku. Odstúpenie od zmluvy spôsobuje, ako keby od počiatku nemala právo predmet darovacej zmluvy držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Ide o dvojstranné právne úkony, ktoré zaväzujú iba zmluvné strany. Po platnom odstúpení od darovacej zmluvy nie je žalobkyňa aktívne vecne legitimovaná a žalobkyňa na základe dohody o odstúpení od zmluvy sa môže domáhať vydania úžitkov za sporné časové obdobie od otca, v žiadnom prípade nie od žalovaného. Žalobkyni svedčí zápis vlastníckeho práva až na základe vkladu V 2231/13. Žalobkyňa od začiatku sporu doposiaľ nevie riadne zadefinovať, z akého základu odvodzuje ňou uplatňovaný nárok. Žiada vydať jednak bezdôvodné obohatenie a tiež si nárok uplatňuje titulom postúpenia pohľadávky. Napokon tvrdenie o postúpení pohľadávky je vo vzťahu k predmetu sporu právne irelevantné, ktorým predmetom bolo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia za rok 2001. Otec žalobkyne mal uzatvorenú nájomnú zmluvu na iné spoluvlastnícke podiely v totožných nehnuteľnostiach, ktoré však netvoria predmet tohto konania. Preto nemohol otec na žalobkyňu platne postúpiť právo na zaplatenie nájomného za rok 2001, keď nebol nositeľom tohto práva. Pokiaľ sa týka pochybenia v označení darovacej zmluvy zo dňa 19.9.2000, je to možné považovať za chybu v písaní a počítaní, pričom hneď v prvom bode odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je táto zmluva označená správne ako V 1901/2000. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať náhradu trov konania.

7. Žalobkyňa v replike zotrvala na tom, že je vo veci aktívne legitimovaná a poukazuje na skutočnosti uvedené v odvolaní. Za správny považuje právny názor, že pri odstúpení od darovacej zmluvy sa zmluva zrušuje od začiatku, avšak nepochybne možno zmluvne dohodnúť aj prenechanie úžitkov obdarovanému za predchádzajúce obdobie. Spôsob vyporiadania bezdôvodného obohatenia pri zrušení zmluvy sa týka len synalagmatických záväzkov, akým darovacia zmluva nepochybne nie je. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva obmedzenie zmluvnej voľnosti v podobe zákazu dohody o prenechaní úžitkov. Zákomom nezakázaná klauzula o ponechaní úžitkov obsiahnutá v právnom úkone odstúpenia od zmluvy má svojim charakterom najbližšie k inštitútu postúpenia pohľadávky. Pokiaľ žalovaný vo vyjadrení spochybňuje ňou uplatnenú výšku, poukázala na to, že v konaní táto výška bola dostatočne preukázaná. Žalovaný to nikdy nespochybnil. Preto má za to, že odvolací súd môže pristúpiť k zmene napadnutého rozsudku a priznať jej nárok, ako si ho uplatnila.

8. Žalovaný v duplike opäť trval na tom, že žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná v tomto spore, nakoľko platne odstúpila od zmluvy. Nie je oprávnená domáhať sa akéhokoľvek plnenia od žalovaného poukazujúc na ňou tvrdenú „dohodu o prenechaní úžitkov“. Táto dohoda nemôže vyvolávať žiadne právne účinky vo vzťahu k žalovanému. Navyše dojednanie o prenechaní úžitkov je neurčité a nedá sa z neho jednoznačne vyvodiť, či žalobkyni zostalo zachované i právo na plnenie za rok 2001. Navyše sa domnieva, že nárok žalobkyne bol premlčaný, pričom poukazuje na ním vznesenú námietku premlčania. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Obe strany v rámci odvolania predkladali do spisu rôzne rozhodnutia v obdobných veciach, či už súdu prvého stupňa alebo druhého stupňa.

10. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana, proti rozsudku proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 CSP a rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. K odvolacej námietke, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný z dôvodu, že sa poukazuje v ňom na zmluvu V 1900/2000, odvolací súd má za to, že sa jedná iba o zrejmu nesprávnosť a chybu v písaní, nakoľko z obsahu rozsudku je zrejmé, že mal na mysli zmluvu medzi žalobkyňou H. Z. a jej otcom E. Z. zo dňa 19.9.2000, ktorá bola zavkladovaná pod V 1901/2000. Uvedené je možné uzavrieť aj na základe toho, že po obsahovej stránke odôvodnenie zodpovedá predmetnej zmluve. Preto z tohto dôvodu nemožno rozsudok považovať za nepreskúmateľný.

12. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v potrebnom rozsahu, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec v podstate aj správne právne posúdil. Žalobkyňu nie je možné považovať za vlastníčku predmetných nehnuteľností v spornom období (rok 2001), aj keď bola zapísaná v roku 2000 ako podielová spoluvlastníčka predmetných nehnuteľností na základe darovacej zmluvy V 1901/2000, avšak účastníci uvedenej darovacej zmluvy od tejto dohody z 20.6.2013 odstúpili a to s účinkami ex tunc. Žalobkyňu tak nemožno považovať za spoluvlastníčku predmetných nehnuteľností v rozhodnom období a nič na tom nemení skutočnosť, že v súčasnosti je opäť vedená ako podielová spoluvlastníčka nehnuteľností, ktoré nadobudla na základe novej darovacej zmluvy zavkladovanej 26.6.2013 pod V 2231/13. Na základe tohto právneho úkonu možno považovať žalobkyňu za spoluvlastníčku nehnuteľností až počnúc dňom 26.6.2013. Nositeľom oprávnenia na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, na úkor ktorého bol získaný, povinným na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, kto na úkor iného bezdôvodné obohatenie získal. V dôsledku zániku darovacej zmluvy z r. 2000, zanikli aj vlastnícke oprávnenia žalobkyne vymedzené v § 123 Občianskeho zákonníka, t.j. predmet svojho vlastníctva užívať, držať, požívať úžitky z vecí, nakladať s vecou. V dôsledku zániku týchto oprávnení žalovaný nemohol na úkor žalobkyne užívaním dotknutých nehnuteľností (podielov) získať bezdôvodné obohatenie, mohol ho získať iba na úkor E. Z.. Žalobkyňa preto v riešenom právnom vzťahu nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia. Vychádzajúc z týchto skutočností nevzniklo žalobkyňi voči žalovanému za rok 2001 právo na vydanie bezdôvodného obohatenia.

13. K námietke žalobkyne, že podľa obsahu dohody o odstúpení od darovacej zmluvy V 1901/2000 úžitky z nehnuteľností do dňa odstúpenia patria jej, z ktorého dôvodu je aktívne vecne legitimovaná, podľa názoru odvolacieho súdu ide o dojednanie, ktoré je neurčité. Z obsahu dohody sa nedá jednoznačne vyvodiť, či žalobkyňi zostalo zachované právo na nájomné proti žalovanému, konkrétne za rok 2001, resp. za iné roky. Ustanovenie § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné vykladať tak, že platí zákonná fikcia, že odstúpením od zmluvy táto sa ruší ex tunc, ibaže právnym predpisom alebo dohodou účastníkov nie je určený iný (neskorší) dátum ukončenia zmluvného vzťahu, t.j. uvedené ustanovenie sa vzťahuje len na časovú pôsobnosť odstúpenia.

14. Uplatnenie nároku z dohody o úžitkoch z nehnuteľností by nezodpovedalo skutkovému stavu vymedzeného žalobkyňou v žalobe, ale išlo by o iný nárok založený na inom skutkovom základe. Rovnako aj v prípade uplatnenia si nároku na základe postúpenia pohľadávky voči žalovanému žalobkyňi jej právnym predchodcom. Navyše žalobkyňa však v priebehu konania nepodalala riadny návrh na pripustenie zmeny návrhu na základe iných skutkových tvrdení, než boli uplatnené v žalobe. Je pravdou, že žalobkyňa v priebehu konania produkovala viacero podaní (napr. č.l. 120, 169), v ktorých odôvodňovala uplatnený nárok aj na základe iných skutkových okolností, avšak žiadne z týchto podaní nebolo možné posúdiť ako návrh na pripustenie zmeny návrhu. Sám súd prvej inštancie tieto podania nevyhodnotil ako zmenu návrhu. Je nutné dodať, že žalobkyňa nemôže uplatňovaný nárok odôvodniť rôznymi titulmi, na základe ktorých sa domáha plnenia. Takýto postup žalobkyne nemôže požívať právnú ochranu, nakoľko následne nie je možné vykonať ani riadne dokazovanie.

15. Odvolací súd považuje za plne akceptovateľný výklad § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka v tom smere, že ak označené zákonné ustanovenie umožňuje účastníkom odstúpenia od zmluvy dohodnúť sa inak, vzťahuje sa uvedené na možnosť dohodnúť len inú časovú pôsobnosť (nie od počiatku) odstúpenia od zmluvy, nie však zadefinovanie iných účinkov, ako je zákonom výslovne vymedzené zrušenie zmluvy, od ktorej je odstupované. Navyše samotné odvolateľkou zdôrazňované dojednanie, nie je ani dostatočné z pohľadu uplatňovaného nároku. Bez ďalšieho je totiž veľmi problematické stotožniť poberané úžitky s tvrdenou (domnelou) pohľadávkou súvisiacou so spoluvlastníctvom predmetnej nehnuteľnosti. V prípade, že by došlo zo strany žalovaného už k plneniu nájomného (žalobkyňi počas doby pokiaľ platne neodstúpila od darovacej zmluvy z r. 2000), toto by mala žalobkyňa právo si ponechať ako úžitok, keďže takéto plnenie by malo charakter dobromyseľne prijatého úžitku. Súd prvej inštancie náležite poukázal na to, že pokiaľ v odstúpení od zmluvy žalobkyňa s E. Z. sa dohodli, že do odstúpenia jej patria úžitky, jedná sa o vzťah medzi zmluvnými stranami, teda zaväzuje iba tieto strany navzájom. Odstúpenie od zmluvy vo všeobecnosti podmieňuje „stav bezdôvodného obohatenia“ a zmluvné strany sú povinné navzájom si vrátiť všetko, čo im na základe zrušenej zmluvy ex tunc bolo plnené.

16. Neobstojí ani odvolacia námietka týkajúca sa nedostatkov odôvodnenia napadnutého rozsudku. Rozhodnutie dostatočne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia, podáva jasnú a zreteľnú odpoveď na riešenie konkrétneho problému, vysvetľuje svoje argumenty, ktoré ho viedli k definitívnemu záveru o nedôvodnosti podanej žaloby. Vo svojom rozhodnutí rešpektoval i závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 157/2014 zo dňa 29.3.2016 a vychádzal z platnosti darovacej zmluvy zo dňa 19.9.2000, pričom poukázal, že z uvedeného dôvodu aj odstúpenie od danej zmluvy bolo platné, nakoľko možno odstúpiť iba od platného právneho úkonu.

17. Vzhľadom na potvrdenie meritórneho výroku na základe uvedených úvah a záverov, by bolo nadbytočné bližšie sa zaoberať námietkou premlčania vznesenou žalovaným v súvislosti argumentácie žalobkyne, že E. Z. postúpil na ňu predmetnú pohľadávku (č.l. 200).

18. Pokiaľ sporové strany v rámci odvolacieho konania poukazovali na rôzne rozhodnutia v obdobných veciach, odvolací súd konštatuje, že okrem jedného (Krajský súd Žilina sp.zn. 10Co/22/2017-170 zo dňa 25.5.2017) bol prijatý zhodný záver ako je ustálený v tomto rozhodnutí (Krajský súd Žilina sp.zn. 8Co/141/2016 zo dňa 29.11.2016, 9Co/350/2016 zo dňa 8.12.2016, 8Co/265/2016 zo dňa 29.11.2016, 10Co/135/2017 zo dňa 28.12.2017, 10Co/187/2017 zo dňa 14.12.2017) .

19. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nepreukázaní aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vrátane bezprostredne nenapadnutého, ale od meritórneho rozhodnutia závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie náležite aplikoval zásadu (plného) úspechu v spore v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP, keď úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu. Preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
  - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
  - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
  - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)